

СТАНОВИЩЕ

от

Проф. д-р Николай Моцов

*НМА „Проф. Панчо Владигеров“ – София
относно дисертационен труд
за придобиване на образователната и научна степен „ДОКТОР“
представена от
Петър Димитров Салчев
към*

*Академия за музикално, танцово и изобразително изкуство
„Проф. Асен Диамандиев“ – Пловдив*

*Факултет „Музикална педагогика“
Катедра „Класическо и поп и джаз изпълнителско
изкуство“*

Научен ръководител:
проф. д-р Тони Шекерджиева-Новак

ТЕМА:

**„КРАТКИ ВОКАЛНИ ФОРМИ В РАЗЛИЧЕН ИСТОРИЧЕСКИ
КОНТЕКСТ ОТ ОПЕРАТА ДО СЪВРЕМЕННАТА ПОПУЛЯРНА
МУЗИКА ”**

Петър Салчев е един от изяваните български джаз музиканти на нашето време. Богатата му творческа биография е впечатляваща. Осъществява редица записи за Българската Национална Телевизия и

Радио, солист на Бигбенда на Националното радио, Бигбанд Пловдив, работи с Ангел Заберски-син, Живко Петров, Христо Йоцов, Симеон Щерев, Теодосий Спасов, Асен Дойкин, Милчо Левиев, Петър Петров, Камелия Тодорова, Хилда Казасян, Оливер Йосифовски, Костас Магинас, Мариус Поп, Дорина Маркова, Борис Тонков, Крейг Бейли, Армел Дупас. Концертира на сцените на всички джаз-фестивали в България, Изнася концерти в Англия, Германия, Австрия, Дания, Съединените Американски Щати, Турция, Гърция и Румъния. От 2005г. е асистент по пеене в АМТТИ „проф. Асен Диамандиев“-Пловдив. Развитието му в академичната кариера като преподавател инспирира желание за написване на докторска дисертация на тема: **„КРАТКИ ВОКАЛНИ ФОРМИ В РАЗЛИЧЕН ИСТОРИЧЕСКИ КОНТЕКСТ ОТ ОПЕРАТА ДО СЪВРЕМЕННАТА ПОПУЛЯРНА МУЗИКА ”**

Предметът на изследване е полезен и както самият автор изтъква „Актуалността и авангардността на настоящата дисертация е най-вече в реализираната амбиция за макроструктурното анализиране на разглежданите явления. Кратката музикална форма е позиционирана и разгледана в контекста на класическото и модерното, регионалното и глобалното, разкриването на структурните асоциативни прилики в жанрово различните образци, както и в локалните проекции, в които се пресътворяват мигриращите стандарти. Дискусионно провокиращи и интересни аспекти на проблематиката са въпросите за формалното и неформалното в кратката музикална форма, нормата, импровизацията и интерпретацията, обективното и субективното възприемане на сегментирането на елементите.“ . Разбира се, правени са изследвания в тази насока, но ценното в тази разработка е изследователският процес, обогатен през личният професионален опит на такъв изтъкнат музикант, изпълнител и преподавател като Петър Салчев. Задълбочените теоретични

познания, високият певчески професионализъм, черпенето на опит и знания от различни специалисти в областта, работа с млади певци, са мотивацията, която формира желанието за написване на темата.

Дисертационният труд включва въведение, пет глави, заключение, приложения и списък на научните публикации по темата на изследването, библиография и приложения. Те са подредени закономерно, като хронологично проследяват заложените в темата изследвания. От първа до четвърта глава се разглежда музикалният историческият процес, повлиял в развитието на кратката вокална форма, приблизително от XIII век до средата на XX век. След анализ и проучване на голям брой източници е направен обширен обзор, който хвърля светлина върху процеси и събития, оказали влияние през няколко века, докато стигнем до модерната песен, която е резултат от многовековното развитие на вокалните форми. Съгласен съм с извода на автора твърдейки, че: “Класическата и фолклорно-градската музика се развиват паралелно, осъществяват взаимно влияние и следват етапите в културното развитие на Европа. В резултат от тези влияния и последващите еволюционни процеси на разпространение и вторично въздействие на модерните развлекателни форми в Европа и Америка кратката вокална форма придобива следните качества:

- тя е синкретична форма, състояща се от музика и текст;
- структурно и тематично разпознаваема;
- предимно за солово и камерно изпълнение;
- няма ограничение в гласовия диапазон и постановката на конкретния изпълнител;
- тя е приспособима и адаптивна, жанрово и стилистично разнообразна, мултикултурна, наднационална и регионална;

В глава пета Салчев навлиза в същината на материята, която заема основна и важна част от дисертационния труд, а именно **“Първата половина на XX век – мюзикъл, джаз, шансон и канцонета – свободно фузиране на мотиви и миграция на стандарти”**. Тук авторът ни осветлява по тема, която той много добре познава. За това свидетелства неговата биография на утвърден изпълнител, реализизал се както на наши, така и на международни сцени. Познанията му в това специфично естество дават възможността убедително да представи в труда една изследвана, но пречупена през неговата лична певческа и преподавателска призма, материя. Опитът и знанията му дават мотивация да изследва и развие този така важен въпрос, засегнат в дисертационния труд. И той го прави изключително последователно, придавайки значимост на своето изследване.

Приемам за достоверни и практически приложими представените от автора приноси в настоящото изследване. Убеден съм, че за успеха на този труд съществен принос има професионалната работа с научния ръководител проф. д-р Тони Шекерджиева-Новак. Налице е сериозна в теоретично и практико-приложимо отношение докторска работа, като Петър Салчев успешно се е справил.

Изразявам положителното си становище за приносния характер на представения дисертационен труд. Препоръчвам на уважаемото научно жури да бъде присъдена на Петър Димитров Салчев образователната и научна степен „Доктор“, професионално направление “Музикално и танцово изкуство“.

София, 30.10. 2022 г.

Проф. д-р Николай